

20. Přenesení Archy úmluvy do Jeruzaléma

David se stal druhým izraelským králem. Měl rád Hospodina a snažil se ho poslouchat. Do Jeruzaléma nechal přenést vzácnou Archu úmluvy, aby byl Hospodin nablízku všem lidem.

Když zemřel král Saul, stal se David novým králem Izraele. Přestože byl teď David nejmocnějším člověkem v zemi, uvědomoval si: „Jsem sice král a vládnou lidem, ale mým králem je Hospodin. Lidé musejí poslouchat mne, ale já musím poslouchat Hospodina.“

Hned na začátku kralování se mu velice dařilo, vždy se totiž radil s Hospodinem, co má udělat. Vyhrál mnoho bitev a dokonce získal i jedno slavné město, Jeruzalém, který se pak stal hlavním městem Izraelitů. Okolo Jeruzaléma dal vybudovat mohutné hradby. Tesařům a zedníkům pak přikázal, aby mu zde postavili královský palác. Tomuto městu se časem začalo říkat město Davidovo.

Král si přál proslavit toto město nejen jako město Davidovo, ale především jako město Hospodinovo. Chtěl, aby v tomto městě lidé věděli, že je s nimi Hospodin, ke kterému se zde mohou modlit, klanět se mu, chválit ho a prosit ho o požehnání. A protože tam, kde je Archa úmluvy, je i Hospodin, rozkázal přenést vzácnou Archu do Jeruzaléma. Vyslal pro ni své nejlepší vojáky.

To byla sláva, když se Archa úmluvy nesená vojáky blížila k Jeruzalému. Lidé kolem ní zpívali a jásali radostí, hráli na citory a tamburíny. Sám král David tancoval se svými služebníky před Archou a hrál na citeru. Tak projevoval svou radost. Vůbec mu nevadilo, že je někomu pro smích. Některým totiž připadlo nedůstojné, aby král takto tančil mezi prostými lidmi. David si myslel své. Měl velkou radost, že jim teď bude Hospodin nablízku, proto tančil a zpíval z celého srdce.

V Jeruzalémě uložili vojáci Archu do zvláštního stanu. Tímto ale slavnost neskončila. Lidé se ještě dlouho veselili. Král totiž pro celé město uspořádal velikou hostinu.

David měl ještě v úmyslu vystavět Hospodinu veliký chrám, kde by se uložila posvátná archa úmluvy, ale prorok Nátan mu oznámil, že si to Hospodin zatím nepřeje. Chrám mu měl postavit až jeho syn Šalomoun.

Úkol:

Králi Davidovi vůbec nevadilo, že se mu někteří lidé smějí, když tančí před Archou. Všechny takové posměváčky nechal být a tančil, jak jen nejlépe uměl. Měl velkou radost, že nejen jemu teď bude Hospodin nablízku. Měl Hospodina rád a tancem mu to chtěl dokázat. Nám se také mohou některé děti či dospělí smát, že chodíme do náboženství, do kostela nebo dokonce v kostele ministrujeme či pomáháme se zpěvem. V těchto chvílích se můžeme zachovat jako král David a nevšímat si těchto hloupých řečí. V modlitbě pak můžeme říci Pánu Ježíši: „Pane Ježíši, děkuji, že jsi mi tak blízko a že se s tebou nemusím ničeho bát.“